Πέρσαι. Θρακική Χερσόνησος. 478 π.Χ.
Σηστός. Αρταΰκτης ύπαρχος εν αυτή.

Ἤδη οἱ Ἀθηναῖοι ἐδήλωσαν ὅτι ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ἦτο προκεχωρημένη, εἶχον ἀποφασίσει νὰ μείνωσι καὶ μὴ ἀφήσωσιν ἀσυντέλεστον τὸ ἐπιχειρηθὲν ἔργον. Ἡ Σηστός, τὸ ὀχυρὸν παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον φρούριον, δὲν ἐπετρέπετο νὰ κατέχηται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἀμέσως ἢ καὶ αὐτῆς ἐπιθέσεως, πρὶν ἢ ἡ πόλις παρασκευασθῇ πρὸς ἄμυναν. Διὸ ἀφῆκαν τοὺς Πελοποννησίους ν' ἀποπλεύσωσιν οἴκαδε καὶ ἐπώθησαν μετὰ τῶν πλοίων τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Ἑλλησποντίων, ὅπως ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ξανθίππου ἀναλάβωσι τὸν κοινὸν ἀγῶνα 2. Ἡροδ. Θ. ιβ Γ. Β. σ. 407

Ἀλλ' ἥττον ἀντίστασιν κατέστησαν τῆς ἐπαγγελμένης 3. Ἀρταΰκτης ὁ ὕπαρχος τῆς Χερσονήσου ἐθορυβήθη ἐν τῇ Σηστῷ, ἔχων ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς θησαυροὺς οὓς εἶχε συναθροίσει, καὶ παρεσκευάσθη πρὸς ἄμυναν ἀπροσδοκήτως, προσδοκῶν, ὅτι δὲν ἤθελε καθυστερήσει ἡ ἀποστολὴ ἐκ Περσίας στρατιᾶς πρὸς λύσιν τῆς πολιορκίας

(2) Ἡ Λῆμνος καὶ ἡ Ἴμβρος ἀνήκουσιν εἰς τὸν νησιωτικὸν φόρον καὶ ὄχι εἰς τὸν Ἑλλησπόντιον. Ἐντεῦθεν εἰκάζει ὁ Kirchhoff (Hermes Τομ. XI, σ. 15), ὅτι αἱ νῆσοι αὗται μέτοχοι ἐν ταῖς πρώταις τῆς Ἀθηναϊκῆς συμμαχίας. (3). Ὁ Θουκυδίδης (1,89) οὐδένα ποιεῖται λόγον περὶ τῆς κοινῆς ἐπὶ τὴν Ἄβυδον στρατείας καὶ παριστᾷ τοὺς Ἀθηναίους ἀποπλεύσαντας εἰς τὸν Ἑλλήσποντον μόνους μετὰ τῶν συμμάχων.

Πέρσαι Θρακική Χερσόνησος. π.Χ. 478.
Σηστός Αρταΰκτης ύπαρχος εν αυτή.

της αξίας μόνον οχυράς εκείνης πόλεως. Ήδη δ' ο χειμών και εις τους Αθηναίους ήρχισαν ήδη να καθίστανται επαχθείς οι αδιάκοποι μόχθοι εις ους είχον υποβληθή. Αλλ' οι στρατηγοί κατώρθωσαν να εμψυχώσωσι το φρόνημα των στρατιωτών και αι επαγγελίαι αυτών δεν εβράδυναν να επαληθευθώσιν. Οι Πέρσαι ηναγκάσθησαν υπό λιμού να εγκαταλείπωσι την πόλιν και ο Αρταΰκτης εφονεύθη υπό των Ελλήνων, οίτινες εσταύρωσαν αυτόν ανηλεώς ως μολύναντα τα Ελληνικά ιερά (1). Η ευτυχία υπήρξε μεγάλη, η Χερσόνησος απηλευθερώθη, και [illegible] ρα, εν οις και οι εν [illegible] χάριν των μεγίστων [illegible] κάλων, απηνέχθησαν εν θριάμβω. Αλλά το σπουδαιότερον ήτο, ότι τον αγώνα είχον διεξαγάγει οι Αθηναίοι μόνοι [illegible] μετά των Ιώνων είχον συγκροτήσει μίαν και μόνην ναυτικήν δύναμιν και ότι μετά τοσαύτης ευτυχίας είχον προκληθή φρονήματος και προθυμίας κοινών μερίμνης τα πάντα [illegible] το έργον εκείνο να κατορθωθή. Εθεώρουν δε ήδη την πόλιν αυτών το κέντρον των ελληνικών παραλίων χωρών.

---

(1) Θουκυδίδου 1, 89· Σηστόν επολιόρκουν Μήδων εχόντων και επιχειμάσαντες είλον αυτήν εκλιπόντων των βαρβάρων. Περί Αρταΰκτου ίδε Ηροδότου IX, 118 κ. ε. Κατά δε τον Kirchhoff (Abhandlungen der Berliner Akademie 1873 σ. 24) η Σηστός κατελήφθη τότε προσωρινώς μόνον, εκυριεύθη δε και πάλιν υπό του Κίμωνος. (Πλουτάρχ. Κίμων) Ταύτα και εν τω Hermes Τομ. XI, σ. 8.